

Livskällan

nr 3 2022 Årg 24

Zachar = "Minnas"

Lova Herren, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar

Bilden som pryder detta nummer av Livskällan köpte jag när jag besökte Israel i början på augusti.¹ Mannen som målat tavlan är en messiansk jude. Det innebär att han lever som jude och följer de judiska sederna och bruken men tror att Jesus är Messias. Hur kom han till tro? Genom ett mirakulöst helande. En dag blev mannen väldigt sjuk. Det hände när han arbetade i sin ateljé. Han var tvungen att gå hem och sedan svävade han en tid mellan liv och död. De flesta trodde att han skulle dö. Kunderna, många av dem kristna turister från utlandet, undrade var han var. Hans sekreterare grät och uppmanade kunderna att be. De började be till Jesus. Plötsligt var mannen frisk. När mannen berättade för sina judiska vänner att Jesus mirakulöst gjort honom frisk blev de mycket arga. Mannen hade dock inte något val. Han fortsätter att berätta om Jesus. Jesus hade ju gjort honom frisk från en sjukdom som ingen kunde läka. Läkaren bekräftade detta med orden: ”Du är ett mirakel.”

Mannen på bilden vandrar genom Jerusalems uråldriga gränder, insvept i den judiska bönesjalen. Han tänker. Jag tror det är konstnären själv som vandrar genom staden och minns vad Gud gjort i hans liv och begrundar miraklet.

Förutom mötet med mannen hade jag den stora förmånen att få presentera en akademisk uppsats på World Jewish Congress. Mer än 1400 forskare från 40 länder hade anmält sig och det var en fantastisk tillställning med Israels president som öppningstalade. Konferensen behandlade alla slags ämnen som relaterar till judensomen. Det fanns en sådan bredd och ett sådant djup av ämnen som avhandlades på denna konferens. En anledning till den stora bildningen som finns bland judarna är nog insikten hos detta folk; för en jude är det en fråga om liv och död att minnas. Man får aldrig glömma sin historia för då är man dömd att återupprepa den. Utbildning för detta folk handlar

alltså djupast sätt om att överleva. Genom att minnas stärks man i sin identitet. I sekulariseringens tomma värld är den största sjukdomen glömska. Man vet inte längre vem man är. Vi kristna minns vad Jesus har gjort för oss och då formas vi till att gå framåt. Att gå framåt heter på hebreiska Kadima. Det finns en koppling mellan att minnas och att gå framåt. Vi går framåt med Jesus genom att minnas vad han gjort.

Bokstaven zayin

I detta nummer behandlar vi ”minnet”, på hebreiska zachar. Bokstaven zayin är första bokstaven i ordet minnas på hebreiska. Du får i detta nummer en inblick i höjden, bredden och djupet av vad det innebär att vara kristen idag och hur vi kan uppmantras att fortsätta missionera för våra äldre bröder på ett sätt som stärker deras judiska identitet men som visar dem framåt mot Jesus, Messias, världens enda hopp.

Sprid Livskällan

Nu kan vi nå ut med Livskällan genom att lägga dem vid församlingens bokbord. Hör av dig till redaktionen så skickar vi några extra nummer! Vi vill genom tidningen Livskällan ge inblick i den judiska världen samt ge en tydlig förmedling av de judiska rötterna i bibelundervisningen och bygga en bro mellan den bibliska förkunnelsen och det postmoderna svenska samhället. Vi vill ge er läsare insikt i Källans arbete genom nyhetsbrevet (e-post) och Livskällan. Vi vill att vi skall minnas för att kunna gå framåt med frimodighet.

¹ Jag har fått konstnärens tillåtelse att använda bilden. För mer info gå in på <http://www.blueandwhiteart.com>.

Karl-Henrik Wallerstein

Aktuellt från Källan

Gud arbetar på hemlighetsfullt vis!

När jag bestämde mig för att gå till Zsilip-synagogan för att delta i en Torah-rulleinviqning och för att lära känna den chasidiska världen lite grann, så visste jag inte vad jag skulle hamna i... jag menar, jag visste inte vad Gud skulle få mig att hamna i.

10 juni började firandet i St. Stefanos park. Därifrån, ackompanjerad av hög musik och under en *chuppah* (baldakin) som för en brud, bar vi rullen till synagogan. Männerna dansade med den heliga Skrift och med varandra, och så bjöds hela folk-mängden på en flerrätters middag.

En stund satt jag vid sidan om en dam i min ålder som artigt förklarade för mig vad som hände, eftersom hon brukade gå i synagogan. Hon berättade för mig om Shavuot-högtiden som snart skulle firas och vad man gör på sabbatskvällen. Jag berättade för henne om min judiska bakgrund, och med det samma gav hon mig sina kontaktuppgifter så att jag kunde kontakta henne ifall jag någon gång skulle komma hit igen. Jag upplevde ett rollbyte: Denna dam vill ha mig med i synagogans liv! En sann missionär! 😊 Jag övervägde ett

ögonblick om det var den rätta tidpunkten att berättas för henne vad och vem jag tror på? Jag bestämde mig för att återkomma senare.

Några dagar senare, ringde jag till henne. Hon kom ihåg mig och blev glad för att höra från mig. Efter en kort inledning, sa jag "Jag måste bekänna något för dig: Jag är en messiansk judisk troende och en missionär". Efter en stunds stillhet, sa hon: "Det är ok, jag behöver reda ut detta med Gud i vilket fall som helst." "Tack Herre för att hon inte la på", suckade jag inom mig. Så började ett väldigt långt samtal om vilka vi är, vad vi gör och hurvida hon kunde tänka sig att träffa mig.

Plötsligt, som från ingenstans, öppnade hon sig: hon hade metastatisk cancer, gick genom strålbehandling, hade inte lång tid kvar, och ville träffa mig. Rollerna var ombytta: Nu var det jag som tjänade henne: en halvtimme till med samtal följde och vi avslutade med att be i Jesus namn.

Var med och be för Tünde* så att hon, nästa gång vi träffas, kan förstå vad det innebär att tro på Jesus, ge sitt hjärta och även ta emot helande.

*Inte hennes egentliga namn.

av Ildikó Hajdu, **Jews for Jesus i Budapest.**
Översatt av **Andreas Johansson**

Andreas Johansson

Givare till Källan och Nordiska Lutherhjälpen
får denna tidning automatiskt.

Frivillig prenumerationsavgift: 85 kr per år

Medlemsavgift Källan: 100 kr per år

*Vänligen meddela om du inte
längre önskar prenumerera.*

Källans plusgiro: 495 73 12 – 4

Liknelser i Höga Visan

Höga Visan i Bibeln är en mycket poetisk bok. Dess grundtext innehåller många poetiska stilgrepp av olika slag. Redan rubriken, *šir hašširim 'ašär lišlomo*, är extra klangfull, med bokstaven *šin* i varje ord.

(Bokstaven *šin* ritad av min son Isaac Fryxelius. Talen 3, 7, 12 och 50 finns representerade i bilden.)

Men Höga Visan är svår att förstå. Texten är uppdelad i många korta stycken utan någon direkt synbar röd tråd genom boken. Verserna 2 - 4 talar om Konungen, medan verserna 5 - 6 tycks handla om vingårdar. Verserna 7 - 8 ser ut att handla om en herde och hans hjord, och så vidare. Ändå vet vi att Höga Visan, liksom alla andra böcker i Bibeln, är Guds inspirerade ord till oss. Den är precis sådan som Gud vill ha den.

Nu är inte Höga Visan det enda stället i Bibeln som består av många korta stycken. I Matteusevangeliets trettonde kapitel återges många av Jesu liknelser; om såningsmannen, ogräset, senapskornet, surdegen, skatten, pärlan och fisknoten. Alla dessa liknelser sägs handla om himmelriket, men ändå är det svårt att se någon röd tråd genom dem. Det viktigaste är dock inte att se hur liknelserna hänger ihop med varandra utan vad de betyder var och en för sig. Var och en av dem ger en bild av himmelriket. Tänk om Höga Visan är uppbyggd på samma sätt, med en rad korta och fristående bilder av situationen för Guds efterföljare? Då gäller det inte längre att se någon sammanhängande historia genom boken, utan att förstå vad varje stycke säger. Dessa bör då tolkas var för sig, och orden bör tolkas genom att jämföra dem med hur Gud använder dem i resten av Bibeln. Här nedan kommenterar jag början av Höga Visan utifrån en egen översättning så nära den hebreiska grundtexten som möjligt och efter noggranna studier.

Den första liknelsen: Kungen och jag

Kysse han mig med kyssar av sin mun (vers 2a)
Kyssen är i Bibeln i stort sett aldrig av romantisk natur utan är istället ett uttryck för innerlig vänskap. Det är oftast män som kysser varandra. Esau kysste Jakob. Josef kysste sina bröder. "Jag önskar att han ville visa att han är min vän" säger texten.

ty dina kärlekshandlingar är godare än vin
(vers 2b)

Kärlek står i plural i hebreiskan. Kärlek består av handlingar, inte av känsla. Det är nästan omöjligt att översätta detta till svenska utan att läsaren smyger in en svensk förståelse av kärlek som en känsla. Kyssen är bara en av kärlekshandlingarna; det går bra med andra också. (Ords 24:26 *En kyss på läpparna är det, när någon ger ett rätt svar.*) Alla dina kärlekshandlingar är bättre än det mest utsökta vin. Jag mår bättre av dem än av vin. Märk också personbytet från tredje person (*han*) till andra person (*dina*). Han är inte fysiskt närvarande men kan fortfarande tilltalas. Här kan man redan ana, att textens *du* är Herren själv, han som är närvarande även när han är kroppsligt frånvarande. En liknande personväxling sker också i Ps 23: *Han låter mig vila på gröna ängar* respektive *Din käpp och stav, de tröstar mig.*

Till en doft är dina goda oljor (vers 3a)
När ordet *olja* används symboliskt i Bibeln syftar det alltid på den helige Ande. Detta stärker misstanken om att det handlar om Herren själv.

ditt namn låter olja utgjutas (vers 3b)
Ditt namn, det vill säga ditt innersta väsen, låter helig Ande utgjutas. Vems innersta väsen utgjuter helig Ande utom Herrens Ande själv? Höga Visan handlar därför inte om Salomo, eller om en man och en kvinna rent allmänt, utan om Herren Gud själv och någon som älskar honom.

därför älskade jungfrur dig (vers 3c)
På grund av att du utgjuter helig Ande älskade jungfrur dig. Jämför detta med vad som sägs i Rom 5:5: *Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss.* Älskade står det, inte älskar; kärleken visades i redan gjorda handlingar, inte i en känsla just nu.

Jungfrur är personer som inte har avgudar i sina liv. Så används ordet i Upp 14:4: *Det är de som inte har befläckt sig med kvinnor. De är jungfrur, dessa som följer Lammet vart det än går.* Av sammanhanget verkar det också klart att textens jag räknar sig som en *jungfru*. Hon kan inte här vara ett kollektiv, varken hela Israel eller hela församlingen, för vilka skulle då de andra jungfrurna vara?

Vi påminner oss dina kärlekshandlingar som är mer än vin (vers 4d)

Vi påminner oss de handlingar som visat att Gud är vår vän. Att vi skall minnas vad Gud har gjort är något som Bibeln ofta återkommer till, till exempel i Ps 103:2 *Lova HERREN, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar.* (Uppmaningen passar väl in i temat för detta nummer av Livskällan.)

Den andra liknelsen: Svart men vacker

Den andra liknelsen (verserna 5 och 6) börjar med två hopskrivna jämförelser:

Svart är jag men vacker, Jerusalems döttrar som Kedars tält, som Salomos förhängen.
(vers 5)

Svart är i Bibeln sorgens och bedrövelsens färg. Kedars tält var svarta, men vad vet vi mer om Kedar? Ps 120:5-7 säger: *Ve mig som bor i Mesheks land och bland Kedars hyddor! Länge har min själ bott bland dem som hatar friden. Jag vill ha frid, men säger jag ett ord, är de redo till strid.* Textens jag vill följa Herren men råkar då ständigt ut för strid med omgivningen, till exempel med bröderna som grälar på henne (i vers 6). Guds efterföljare kan inte hjälpa att de talar om Gud ibland och då blir de svarta, det vill säga förföljda. Detta uttrycks i Bibeln som solens brännande hetta. Jesus säger i Matt 13:6 om säden på stenig mark: *Men när solen steg, förbrändes det och vissnade bort.* I vers 21 förklarar han det med orden: *möter han lidande eller förföljelse för ordets skull, så kommer han genast på fall.*

Att hon är vacker som Salomos förhängen syftar på de rikt broderade draperier som Salomo hängde upp i templet enligt 2 Krön 3:14. Ett förhänge delade tempelrummet i två delar, där den mindre delen var det allra heligaste. Herrens efterföljare har på samma sätt ett rum avdelat i sitt inre där Herren bor, som det står i 1 Kor 6:19 *er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er.* Detta syns förstås inte utifrån.

Se inte på mig att jag är så svart, att solen har sett på mig! (vers 6a)

Här är det inte fråga om någon vanlig solbränna. Hon är förföljd för trons skull. Jerusalems döttrar representerar troende människor som inte har kommit så långt på trons väg som hon, och hon ber dessa att inte fästa något avseende vid att hon är förföljd. Den uppmaningen är tyvärr behövlig. När någon får lida är det förvånansvärt många som tror att det är självförfallat. Det hände Job och till och med Jesus. När det sedan talas om brödernas och hennes vingårdar är det uppenbarligen metaforer för något annat. Från Jes 5:7 vet vi, att HERRENS vingård är Israels hus. I analogi med det är vingårdar en symbol för det som är viktigast för en person. Och hon vill helst arbeta i Herrens vingård, medan bröderna vill att hon skall arbeta med det som är viktigast för dem, och så blir det bråk! Hela liknelsen handlar om att låta Gud gå före familjen och omgivningen, vilket är en huvudpunkt i Bibeln.

Den tredje liknelsen: Var leder du?

Var leder du? (vers 7b)

Är inte det en märklig fråga? Om han är närvarande till att fråga då vet hon ju var han är. Om han inte är närvarande, hur kan hon då fråga honom? Jo, därför att det handlar om Herren, som hon kan tala med utan att se honom med ögonen. Men varför frågar hon då, när hon ändå inte kan se honom? Jo, för att hon vill veta var hans hjord är. Hon vill vara bland dem som följer Herren. Hans svar på detta är:

Om du inte vet det ... (vers 8a)

gå fram själv i spåren av hjorden (vers 8b)

Om hon hade frågat var han är kunde hans svar verkat avvisande, men nu frågar hon var hans hjord är, för att kunna ansluta sig till den. Då är hans svar både vänligt och upplysande. Hjordens spår finner man i Bibeln och även bland troende vänner. Liknelsen handlar om att inte vara en Herrens efterföljare på egen hand.

Detta var några kommentarer till början av Höga Visan, men det finns så mycket mer att hämta för den som är villig att arbeta med texten.

Lennart Fryxelius

Det stora Minnet

Att minnas rätt är frälsning. ”Jag säger detta för att ni ska bli frälsta”, Joh 5:34. Den helige Ande Har givits för att vi skall veta vad som har blivit oss skänkt. Anden påminner om allt vad Jesus sagt. Den helige Ande har många uppgifter och just denna att påminna om vad vi har fått genom Jesus leder oss in i Ordet. Herren vill hjälpa oss att läsa innantill. Vi ärar Gud genom att lyssna till Guds Ord (1 Kor 2:12. Joh 14:26). I Ps 78 1-11 (visst urval) läser vi:

Lyssna, mitt folk, till min undervisning,
vänd era öron till min muns ord!
Jag vill öppna min mun för att tala
visdomsord lägga fram
gåtor/hemligheter, uppenbara förborgade
ting från gången tid.
Vad vi har hört och lärt känna, vad våra
fäder berättat för oss
vill vi inte dölja för deras barn.
För det kommande släktet förkunnar vi
Herrens lov, hans makt och de under han
gjort.
Han upprättade ett vittnesbörd i Jakob,
han gav sin undervisning i Israel
och befallde våra fäder att lära ut den till
sina barn,
så att den blev känd
för det kommande släktet,
de barn som skulle födas.
De i sin tur skulle
berätta för sina barn,
så att de sätter sitt hopp till Gud
och inte glömmes Guds gärningar
utan följer hans bud.

Behovet av systematiskt studium av Ordet är enormt idag. Vart tog bibelstudiet vägen och inte minst den gemensamma bönen? Med bibelstudium menar jag BIBELN och inte bara en uppsjö av temastudier. Det systematiska studiet, att gå igenom hela bibelböcker, evangelier, och brev är ett arbete som ger frukt. Den som bemödar sig att studera Ordet får alltid möta Gud. Guds närvaro är garanterad! Evangeliet bär med sig en kraftig och levande avsikt som ger frälsning, syndernas förlåtelse, helande och evigt liv för hela människan och hela skapelsen. Guds verk, påbörjas här i ti-

den och fullbordas när Gud så tänk, vid hans återkomst. Guds Ord lägger i dagen det stora som skett genom Jesus. Ordet vill vara en ständig påminnare och löftesförmedlare om vad Jesus gjort och vad han vill göra.

Att vara kristen är en ynnest, att få leva i och av det Jesus gjort för oss. Kyrkan ska i en bemärkelse aldrig komma med något nytt. Gör vi det hamnar vi i allmänt godtycke, styrda av våra önskedrömmar som lätt glider över i villfarelse. Vårt uppdrag som kyrka är att troget föra vidare det vi fått ta emot. Metoder och ordningar skiftar *Men* budskapet måste vara detsamma. Genom att vi själva lär känna Herren i hans Ord kan vi hjälpa varandra genom att också vi får påminna oss om vad Jesus gjort och gör.

Det stora minnet formas över tid hos en Jesu lärjunge och det avgörande är kopieringen, traderingen av Guds vittnesbörd. Vår ”längtan” efter förnyelse kan vara en billig ursäkt för att inte ge Guds Ord plats i mitt eget liv. I Rom 12.2 uppmanas vi att låta vårt sinne förnyas. Bokstavigt och konkret betyder förnyelse att vi vänder åter till det ”nya”, till Jesus och allt Han skänker. Om Ordet får ta plats i mitt liv förnyas (*ana-kainosis, åter till det nya*) mitt sinne och jag utlovas förvandling. Det uppmuntrar mig att noga ta reda på vad Jesus lovat. ”Av Jesu fullhet har vi alla fått”. Joh 1:16.

Herre lär oss att akta på ditt Ord, så att vi inte blir glömska hörare utan Ordets görare. Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande.

Fridshälsningar

Hans Lundaahl

Gud minns och därför kommer ihåg ...

Tänk dig en fiskare som på kvällen förbereder utrustning, agn och mat, och i gryningen ställer sig på en klippa vid havet och svingar sitt spö. Timmarna går. Plötsligt drar det i kroken. Fiskaren blir själagläd. Men så sker det märkliga. Fiskaren glömmer att det varit en fisk på kroken, lämnar spöet och går därifrån.

Berättelsen är absurd och lika påhittad som skruvad. Det jag vill säga är att Gud är som en fiskare som - bildligt talat - står vid stranden och hoppas på fisk. Men när Gud fått någon på kroken, minns han varför han kastade ut kroken, och just därför kommer han ihåg att dra in linan. Gud tycker så mycket om oss människor så han gör allt för att söka upp oss.

I Hebreerbrevet kapitel 11 står det om den ene efter den andre som levde i tro på Gud, gjorde allt i tro på Gud (det yttre rimmade med det inre) och dog medan de fortsatt var i relation till Gud. Genom deras exempel ser jag att tron fungerar. Att den inte bara är teori och livsåskådning, utan en del av livet. Jag minns och tänker på det som var där och då, för det hjälper mig att leva här och nu. Inte för att kopiera. De som gått före oss kan aldrig vara vår karta, men ofta kan de fungera kompass som visar riktningen. Vi minns vad Gud har gjort i andras liv, i profeternas liv, i apostlarnas liv, i helgonens liv, i Jesus vänners liv. Vi minns utan att se oss nostalgiskt tillbaka. Vi minns vad Gud gjort i människors liv och framväxer en tro på att Gud kan göra det igen. Och Gud vill.

Gud minns vad han gjort med sitt folk, med sin Kyrka och med dig - och just därför kommer han ihåg. När Gud börjat något så följer han upp det och avslutar inte innan det är färdigt. Det gäller hur han ser på det judiska folket, men även med dig. Som en fiskare som fått en fisk på kroken. Inte släpper fiskaren spöet och går därifrån, nej han drar in fisken.

Låt mig ta en bild från mitt eget liv. Det är nu 30 år sedan jag blev kär i kvinnan som skulle bli min älskade hustru. Vi blev tillsammans, förlovade oss och vigdes. Delade liv, kropp och tid. Det har blivit många vackra stunder, men även tunga tider. Att det trots tuffa stunder ändå gått är tack vare min älskade. Men ofta tar vardagen över med allt vad det innebär. Jag tror jag behöver minnas för att älska framåt. Men inte minnas på ett nostalgiskt sätt, för att drömma mig bort till något som var och återskapa samma skimmer idag. Jag behöver inte nostalgi och minnen av min kärlek, men jag kan minnas vad jag såg och vad jag sade ja till, och utifrån det låta min kärlek växa idag. Inte plocka fram gammal kärlek, men minnas och ge omsorg, välvilja och romantik till den min fru är idag. Jag minns - och därför kommer jag ihåg. Det som var då blir ett nu. Men detta gäller så mycket mer hos Gud.

Vi ber att vi skall få präglas av ditt tankesätt. Att vi minns för att komma ihåg. Att vi minns att du skapat oss och allt vi ser och rör oss i. Att vi minns hur du i din strategiska vishet valde ut det judiska folket. Att vi minns judinnan Maria som sade "ske med mig som du har sagt", att vi minns hur du Jesus - judarnas konung - tog på sig min, vår och världens synd för att rädda människor av alla folk, att vi minns löftet att du Jesus snart ska komma tillbaka och att det judiska folket skall bli räddat. Att vi inte nostalgiskt ser tillbaka, utan fast och konkret minns bakåt för att tro framåt.

Carl-Henrik Karlsson

Utblick Israel

Zakhar: När Gud KOMMER IHÅG, så gör han något åt situationen.

På svenska betyder ”komma ihåg” först och främst något kognitivt, i motsats till att man har glömt. På hebreiska betyder ”att komma ihåg” (זָכַר, לִזְכּוֹר; zakhar, lizkor) inte bara ”att inte glömma” utan ett aktivt ihågkommande, dvs. den som kommer ihåg, gör också något åt situationen.

När Gud kom ihåg Noa

Noa, hans familj och alla djuren var i arken. De som inte var i arken omkom, och ”vattnet stod högt över jorden i hundrafemtio dagar”.

Men Gud kom ihåg Noa och på alla vilda djur och alla boskapsdjur som var med honom i arken, och han lät en vind gå fram över jorden, så att vattnet sjönk undan. (1 Mos 8:1)

När Gud kom ihåg Abraham

På grund av stor synd i städerna Sodom och Gomorra, hade Gud bestämt sig för att förstöra dessa städer. Abraham gick i förbön för städerna och förhandlade med Gud, men då dessa städer inte ens kunde visa upp tio rättfärdiga genomförde Gud ändå sitt straff. Vad skulle då hända med Abrahams brorson Lot som bodde i Sodom?

När Gud ödelade städerna på slätten kom han ihåg Abraham och lät Lot komma undan fördöelsen, när han omstörtade städerna där Lot hade bott. (1 Mos 19:29)

När Gud kom ihåg Rakel

Det kan inte ha varit enkelt för Rakel när hennes syster Lea födde många barn, medan hon var barnlös: ”Men Gud kom ihåg Rakel. Gud hörde henne och gjorde henne fruktsam.” (1 Mos 30:22)

När Gud kom ihåg Israels barn

Israels barn var slavar i Egypten. De suckade och ropade på hjälp. Ropet steg ända upp till Gud: ”Gud hörde deras klagan och kom ihåg sitt förbund med Abraham, Isak och Jakob. Och Gud såg till Israels barn, och Gud kändes vid dem som sina.” (2 Mos 2:24-25)

När Gud inte kom ihåg sitt folk

Israels folk gjorde uppror mot Gud och levde inte i en god relation med Honom. År 586 f.Kr. intog kung Nebukadnessar Jerusalem och förstörde både staden och templet, samt förde bort folket i exil: ”Så mörka moln Herren i sin vrede har täckt

dottern Sion med! Han kastade Israels härlighet från himlen ner till jorden, han kom inte ihåg sin fotpall på sin vredes dag.” (Klag. 2:1)

Att vädja till Gud om att Han ska komma ihåg Israels folk har genom den hebreiska Bibeln visat alla folkgrupper på jorden hur man ska be Gud att komma ihåg sitt förbund och Guds eget rykte i världen: ”Kom ihåg dina tjänare Abraham, Isak och Jakob och se inte på detta folks hårdhet, ogudaktighet och synd.” (5 Mos 9:27)

Då Israels Messias, Jesus från Nasaret (som också personer från alla andra folkgrupper inbjuds att tro på) instiftar nattvarden, handlar denna måltid om att minnas/komma ihåg vad Jesus gjorde på korset: ”Gör detta till minne av mig.” (Luk 22:19b; 1 Kor 11:24b)

(Bibelcitater från SFB. De citat som är kursiverade är artikelförfattarens egen översättning från hebreiskan.)

Andreas Johansson

Missionsorganisationen Källan tillsammans med Göteryds pastorat inbjuder till Pjätterydsakademiens minikonferens 27–28 maj 2023 i Pjätteryds kyrka.

Pris för konferensen 250 kr/dag (medlemmar i Källan samt Göteryds pastorat, Svenska kyrkan, gratis).

Pris för mat: 250 kr/dag för samtliga deltagare.

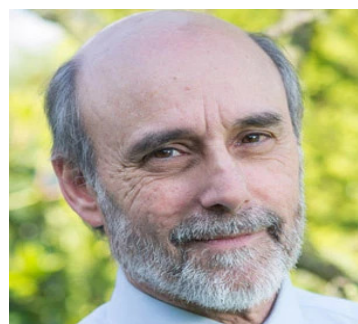
För mer information, mejla till karl-h.wallerstein@svenskakyrkan.se

Anmälan sker från och med 1 november via hemsidan www.kallan.org.

Konferensens tema:

Pingsten och det judiska folkets kallelse

Huvudtalare är Avi Snyder, messiansk jude med missionshjärta till det judiska folket. Avi har varit chef för det europeiska arbetet för Jews for Jesus. Han började arbeta för organisationen 1978 och tjänstgjorde först i Los Angeles och flyttade sedan till Ukraina. Han var pionjär för Jews for Jesus i Ryssland och Ukraina. Han har också startat upp missionsverksamhet i Tyskland och Ungern.

Avi fick sin teologiska utbildning vid Fuller Theological Seminary, School of World Missions. Han och hans fru Ruth har tre vuxna barn, Leah, Joel och Elizabeth.

Föredragen av Avi hålls på engelska men översättning kommer att ges av Andreas Johansson.

PROGRAM

Lördag 27 maj

- Lektion I 10-12 *The calling of God to the Jewish people. Respons: Andreas Johansson.*
- Lunchbön 12:15-12:30 i sakristian och därefter Lunch i kyrkcaféet.
- Lektion II 14-16 *The meaning of Shavuot. Respons: Andreas Johansson.*
- Kvällsmöte: 18–19 i kyrkan Vittnesbörd av Avi Snyder hur han kom till tro på Yeshua samt liv som missionär till det judiska folket i östra Europa.
- Middag 19:30–21:30 i kyrkcaféet med traditionella judiska mjölkbaseade rätter.

Söndag 28 maj

- Högmässa 11:00 i kyrkan. Avi Snyder predikar över apostlagärningarna 2.
- Lunch 12:30 i kyrkcaféet.
- Lektion III 13:30-14:30 Andreas Johansson. Behovet Mose kände då han begärde att Herren skulle utgjuta sin Ande över sitt folk (4 Mos 11:29) - och dess uppfyllelse.
- Lektion IV 15:00-16:00 *The Gospel – the power of God for salvation, for the Jew first. Respons och avslutning: Karl-Henrik Wallerstein*

Rapport från Bukobahjälpen

Bukobahjälpen är ett av fem biståndsändamål som Nordiska Lutherhjälpen kanaliserar bistånd till. I denna artikel delar jag ett av alla de intryck jag har från Tumaini Children's center (TCC) som finansieras av Bukobahjälpen. Idag bor 65 barn på centret, varav 30 pojkar mellan 12 och 18 år samt 35 småbarn och flickor.

Salmin, 25 år, är ett glädjande exempel på hur TCC får vara en livräddande tillflykt. Under andra året på gymnasiet började han med knark och drev omkring i ca 5 år, stal för att få droger och letade efter mat. På syster Adventinas (arbetar på TCC) pappas begravning dök han upp för att finna mat. När han där mötte Adventina och såg diakonemblemet hon bar om halsen bad han om hjälp, sade att han är muslim och att han hört att kristna står

för kärleken. Adventina svarade: ”Visst, jag vill hjälpa dig, jag skall be till Jesus för dig om du vill.” Adventina berättar att de gick åt sidan och bad att Jesus skulle förbarma sig. Salmin blev glad och ville omgående sluta med drogmissbruket och följde med Adventina till TCC. Salmin var utarmad och fick bo ihop med lantarbetaren Baraka, fick näringsrik mat, stärktes och var med Baraka i arbetet på fälten *TCC:s kyrkokör och artikel-författaren* och med djurskötseln. Salmin följde med till kyrkan 3 gånger i veckan för bön, lovsång och bibelstudier. Jag träffade Salmin i maj i år som då bedyrade att aldrig mer smaka droger och att Jesus är livet. Salmin hjälper nu barnen med läxor och skolarbete. Adventina reflekterar: ”Min pappa Bernhard som var domprost och hela sitt liv ivrat för att visa människor till Jesus, tänk att hans sista dag på jorden fick bli en livets dag för en stackars nedknarkad yngling.”

Av: Gunnar Brycke

Katastrofbistånd

I slutet av juli föll häftiga regn i Kentucky, USA, och förstörde hundratals hem och krävde minst 28 människoliv. Volontärer från Samaritan's Purse (som Nordiska Lutherhjälpen kanaliserar katastrofbistånd genom) hjälper till på plats.

Nordiska Lutherhjälpen grundades 2011 för att underlätta för enskilda och församlingar att vara delaktiga i bistånd som utgår från evangeliet och ser till hela människan i vardag och katastrof.

Gåvor till Nordiska Lutherhjälpen

Under perioden 220427 - 220725 har det insamlats 41 718 kr. Församlingskollekt från Brastads församling, Helga Trefaldighets församling och S:t Sigfrids husförsamling. Varmt tack!

Plusgiro: 62 86 94-2, Swish: 123 320 87 25

Gåvor till Källan

Under perioden 220501 - 220801 har det insamlats 23 450 kr , varav allmänna gåvor 8 650 kr, 10 000 kr till Källans givartjänst och 4 800 kr till Israelsmissionen.

Plusgiro 4957312-4, Swish: 0704136726 (ange "Källan")